

Sevilmeye Değersin

– ÖNDER_34 · 15 Nisan 2019

Hani git artık.
Seni istemiyorum demişdin ya.
Ben de sesizce veda etmeden.
Kapıyı çarpmadan gitmiştim.
O günü hatırlıyormusun.
Gözlerin ya yere doğru bakıyordu.
Ya da bakışını sağa sola kaçırıyordu.
O anda bir boşlukta gibiydin.
Çünkü o sözleri sadece.
Dil ile söylemiştin.
Bakarak kalbinin içini göremesemde.
Kalbi hislerimle halen.
Beni sevdiğini görebiliyordum.

Sadece gitmiş gibi yaptım.
Ama senden asla vazgeçmedim.
Biraz olsun yalnız kalıp.
Doğruyla yanlış birbirinden.
Ayırt etmeni bekledim.
Daha önce sana yazdığım.
Mektupları okuyup ağladığını.
Çok kez bana söylediler.

Sevmeyen insan ağlamaz.
Gidenin ardında kalanları saklamaz.
Ne varsa yakar.
Küllerini de esen rüzgara bırakır.
Kendinden uzaklara savrulsun diye.

Görünüşte iki yabancı gibi görünsekte.
İçten o sönmeyen sevdanın.
Ateşi yanıyordu halen.
İkimiz de birbirimize kaçamak.
Bakışlarla bunu itiraf eder gibiydik.
Sözlerimizde soğukluk olsada.

Belliydi kalben birbirinizden.
Hiç mi hiç vazgeçememiştik.

Ayrılığın kurşunu işlemez.
Gönülden seven yüreğe.
Bugün seni yalnızlığın.
Kurşunlarından kurtarmak için.
Kendimi ediyorsam hedef.
Göz yaşı için de ağlayarak.
Değermiyim diyorsun.
Bunca çektiğın eziyete.

Ardında çözülrken.
Bana gelmene engel olan.
Ellerine ayaklarına vurulan.
Tüm prangalar.
Boynuma sarılıp sıkı sıkı.
Sarılıyorsan bana.
Demekki sen tarafımda.
Halen sevmeye değersin.